

Cuvântul Argeșului

Organ bilunar de luptă națională și informație cinstită.
Apare sub direcția unui Comitet

Redacția și Administrația:
Pitești. — Strada Dumitru Bălășa Nr. 45
Tipografia „Luzi Pitești”

AGONIA UNUI REGIM

Sunt morți pe ale căror gropi trebuiesc puse pietre cinstită
în fier, iar în inimă să li se îngădă parii, pentru a nu deveni strigoi.
(Mîntul poporan)

Manevrele de toamnă au luat sfârșit.
Luptele politice încep.

Pentru 14 Noembrie, toate forțele așteaptă ordine, dacă guvernul va mai avea zile să atingă această dată, acum doi ani glorioasă.

Unite în lunie anul trecut, într-o supremă încordare, toate taberile democratice și-au salvat, pentru moment, principii, dar au văzut și păcălirile.

D-l Tătăreanu, aluit în postul de grea răspundere în care a fost chemat, pentru menținere, a guvernului în numele unei democrații ușoare, condamnabile. E ceva din caraghiozitatea unei prostituatice îndrăgostite, tot aspectul acestei lamentabile guvernări.

În numele libertății, regimul instaurat în Noembrie 1933 a crescut pe răboajul desmățului popor. Încătușări de gânduri, crime, o întreagă generație în lanțuri, un avânt întreg cenzurat, tot gândul cotidian forțecă, toate gurile astupate de baionetele jandarmereștii.

Pentru același principiu liberal și în numele unei egalități — S. G. D. G. 1789, noțiunea persoanelor „Tabu” apare cu totul proprie pentru indienii bărganurilor noastre, iar țara, tencuită cu mistrie masonică, e împinsă în brațele Rusiei Sovietice.

Cât privește cel de al treilea principiu democrat al frățietății, gluma liberală ne-a oferit un excelent quartet de muzică haidecească, querată ca'n codrul mare de legislatorul Tony Iliescu, executivul Căldărescu internațional Vasilescu și băștinașul Nacht. Apoi acel superb duo „Corb la corb un-și scoate ochii” cântate, după circumstanță, pe două melodii distincte: Skoda și Generalul Dorobanțu zis și Dumitrescu.

Așa a înțeles D-l Gh. Tătăreanu să guverneze. Și nici nu se putea altfel.

În cadrul justiției umane, justiția liberală are caractere proprii. Poate, în sfârșitul acesteia de toamnă, liberalismul își va rosti singur sentința.

Va fi o înmormântare definitivă, urmată de o ușurare generală.

În calea destinului unei națiuni nu pot fi puse bariere: Nici foarfecele cenzurii, nici baionetele jandarmului, nici zidurile reci ale temnițelor, nici chiar o cultismul și „tabu”-ismul în plină activitate nu vor zădărnici mersul românismului spre rostul lui real în Univers.

Mai curând sau mai târziu soarta democrației liberale e definitiv pecetluită.

Todile Curățareanu

În sfârșitul biciului

Moștenirea lui Maglarul

„Zorile” reînviată, cu titlul de o schioază, că Nicolae Iorga în Congresul Național Românesc, s'a ridicat împotriva lui Petruche al Lăpului de la Maglarul.

Ce plăcă el Dumitrescu s'a găsit de curiozitate să cîntărească poporul îndepărtat de buna credință prin gura Apostolului de la Văleni!

Apa canalier tehnic, mai rar.

Cineva care trăgea pe sub apă și gura verii

D-l Ioel Rădulescu fost prefect și viitor ministru (dear Argeșul e fabrică de excelențe standard) și-a arborat, la butonieră, un șnur verde.

Iată un băg de treabă la capul șnurului și un superb tablou marla va fi oferit, spre exemplare, obșugurilor de pe promenada Terza-Vodă.

Tablă de morțușii de la Jonești

Peși și în seara, că D-l Maria Dipotău, însoțită de Pășcuț și construcții. A fost omul, cu o durere reumatică și... bucurare, pe la Carmen-Sylva, a văzut acolo o tablă legionară muncind amar.

nic în admirația unei țări întregi: s'a înșăpătat la Broșteni; a strâns un șlu câți pre-militari; le-a dat câte doi poli pe zi, după ce mai întâi le legase câte un șnur verde la gât, și-a format o tabără, de muncă zice-se.

Lumea a privit, a lăptos și a sculptat. Pipăind când s'are de lucru, se strînge de gât.

Ion Cravăț

P. S. Episcop Nichita al Argeșului prelat în gara Pitești

Curtea de Argeș 10. În ziua de 15 Oct. a.c., la acceleratul Nr. 103, P.S. Episcop Nichita al Argeșului a fost prelat de cădere un conductor în gara Pitești.

P.S. Episcop fiind senator de drept, nu cunoaștem motivele pentru care prea ze-lusul conductor a tîrât pe ușile gării o înaltă față bisericăscă.

E foarte straniu.

D-l Cezar Mereuță e obligat să cerceteze cazul.

Cine a îndrăgii străinii,
Mîncă-i-ar inima câinii!

DRAGOSTE DE PATRIE CU FRICA

Un distins negustor piteștean îmi spune că trebuie să-și iubească patria cu frică și dacă ar face naționalism mai pe față, s'ar pomeni cu trimișii angrosiștilor jidani, cari l-ar amenința, cum i s'a mai întâmplat. Își mai arată amărăciunea că fii de Români îmbrățișează cariere nobile: avocatura, politica, ca să trăiască de pe spinarea altora și apoi să facă bănci falimentare, cu același scop; iar marii industriași și negustori sunt streini, cari, cu concursul politicianilor, terorizează poporul român.

Și răbdăm.

Îmi vine în minte o snoavă a causticului Caragiale, pe care o reproduc cu multă greutate, pentru că doare comparația:

„Cu cine seamănă poporul nostru? Cu javra dela țară. Stă tolănită în praful drumului. Iată trece o căruță, gata s'o calce. Alene javra se scoală și se trîntește alături, mărîind!

Are și o explicație psihologică, pe care autorul „Scrisorii pierdute” a înțeles-o cu intuiția lui de artist: presiunea exercitată de Turci, apoi de Fanarioți și azi de jidani și politicieni, l-a deprins să reacționeze greu.

Deprinderea e a doua natură și e extrem de grea muncă aceluia, care are să-l facă activ, demn și vașnic pentru interesele țării sale.

Peste noi trăiește o bandă de streini, cari exploatează bogățiile solului românesc; cari iotească consiliile de administrație ale întreprinderilor lor cu politicieni români, căptușindu-i cu aur, pe ei și pe metresele lor; cari sfidează pe urmașii arcașilor cu chip vihoros, spunându-le prin presă, aproape a lor toată, că n'au aptitudini de transformare a bogățiilor naturii.

Beneficiile sunt grase și mizeria băștinașilor e hidoasă. Li vād pe potecile de pe marginea drumurilor, tăcuți, supti și tărîndu-și membrele schilodite în timpul războaielor, pentru apărarea bunurilor acestei patrii.

Dar toate se vor prefăce și vor veni vremuri noi, și om nou va conduce suflarea românească, care va fi, după spusa unui distins ziarist al nostru de azi, „tăius de sabie pentru netrebnici, mîntuitor pentru cei pe care cinstea i-a oropsit”.

Titu Bădescu

Idealul național

a) Construcția viguroasă a statului nou: valorificarea spiritului autohton în toate manifestările vieții de stat: politică, socială, economică și culturală.

Exploatarea marilor rezervoare ale acestui spirit.

b) Dreptul românilor de-a fi la ei acasă, și de-a fi folosiți numai ei pe noile șantiere românești.

c) „Numerus clausus” al universităților, la „numerus nullus” în viața de stat.

Extirparea suzeranității evreiești și-a streinismului în Statul românesc.

d) Arderea, cu fierul roșu, a cancerului și-a cancerului democrației infectate.

e) Ridicarea Statului pe brazuri de autoritate, prestigiu, dinamică constructivă.

Întreaga Țară transformată într'un imens șantier: România întregă la lucru!

f) Responsabilitatea și sancțiunile. Sancțiuni puternice și imediate. Versul lui Eminescu:

„Îndrăgi-ar ciorile
Și spânzurațiile...
se va preschimba, din imagine poetică, în fapt.

g) Crearea unei adevărate independențe a spiritului național.

Sfârșitul dictaturilor streine și sfârșitul pașalâcului mafiei iudaice și-a lojilor francmasonice.

Interzicerea amestecului strein în ordinea de stat și sfărîmarea directivelor economico-politice impuse de sforarii iudeo-europeni — gen Finlay — sau de presa Sărindarului.

h) Într'un cuvînt: **ivirea românului nou, demn și inflexibil la influențe, constructiv și fixat pe-o axă și pe-o spiritualitate**

Radu Gyr

(Studentimea și Idealul Spiritual)

Cantor la Biserica creștină

și administrator la Sinagogă

Atragem atențiunea forurilor, bisericești asupra cazului Alex. Mircea, cantor la Biserica „St. Nicolae”, care îndeplinește și serviciul de administrator sau cam așa ceva la comunitatea Israelită din localitate, locuind chiar în casele de lângă Sinagoga ale acestei comunități.

IN ȚARA LUI WIDINIWSKY

Anchetele noastre

prin munții înstrănați ai Argeșului

Mărșava exploatare din masivul Erosilavi și cele învecinate. — Statul pierde aici de milioane. Complicitatea Vasilei Alimănișteanu. Senzaționale documente privind leșescul obraz al lui Widiniwsky și modul cum D-l Inginer Rădescu a făcut ancheta. — Locuitorii din Sălătruc, Perișani și Titești se agită. — Pentru D-l Ministru al Domeniilor.

Pe valea Sălătrucului și în bazinul Titeștilor adie vânt de revoltă.

O ceată de clocot români maschează, prin poziția lor socială, afacerile veroase ale unei bande leșesco-jidovești. În fruntea acestei bande stă un funcționar public, inginerul șef de ocol Widiniwsky, a cărui origine o șoptesc amarnic prin negura anilor, copacii prăbușiți din Codrul Cosminului și tășăngeratele brazde pe care Voievodul Ștefan le-a tras răsunător și măreț pe câmpia din care a răsărit o dăbăvâță roșie.

Nu mai cine n'a văzut niciodată un sat de munte, o regiune muntoasă, numai acela nu-și poate da seama ce poate însemna țărârea fără socoteală, a „urului verde” și înălțurarea locuitorilor din preajmă dela beneficiile auxiliare care rezultă din aceste țări și care constituie singurul lor mijloc de existență.

Cazul Widiniwsky și proporția scandalului lăsat în urma campaniei ziarului nostru m'au dus, tot una din zilele trecute acolo. Prin partea locului mai fusesem odată. Știam că pe această vale, — vorbesc de Sălătruc, — există o pătură boierească adăpostită în adăpostul domeniului, cum n'am văzut încă altă parte, — între această pătură și muntele, — și imensa masă de oameni care nu există o altă masă, dar nu mi s'au

putut că într'un conflict, privind interesele vitale ale românismului, aceste două pături să se găsească unite așa cum cer postulatele de mână ale marelui familii românești.

Trebue să spun dintr'un început: toți locuitorii de pe această vale sunt de o hărnicie rară. Această hărnicie, Sălătruceni și cei de dincolo de Cloșotici, — pe valea Titeștilor, — și-o manifestă prin industrializarea lemnului sub orice formă, cărușie și creșterea vitei. — Dovada hărniciei am văzut-o în gospodăriile și în începuturile de gospodărit, cu adevărat demne de un trai omenesc.

Aceasta a fost până acum câțiva timp. Aceasta aștie și d-l deputat Honoriu Bănescu și d-l Prefect Ghinescu, cari, sesizați de campania noastră, au fost cu câteva zile înaintea mea, acolo, i-au răstămpinat și pe Domniile lor, sute de oameni necăjiți, ca și pe mine, le-au promis dreptate, dar această draptate Domniile lor nu o vor putea face deplină, pentru că, povestea sărăciei, de acum, din Sălătruc, are o bubă mare, pe care Domniile lor, deși o știu, n'o pot mărturisii.

S'o mărturisim noi care n'avem nici o afinitate politică cu d-l Alimănișteanu doar, doar legeasca beție din fruntea Ocolului Jibla, va fi umită spre satul facția mililor de săteni îndepărtați și îngenușiați în propriile lor bunuri strămoșești.

Povestea unui funicular sau Mărșava exploatare din Erosilavi și masivele învecinate.

D-na Sarmiza Alimănișteanu a construit această linie de funicular, investind câteva zeci de milioane lei. Din cauză că întreprinderea a dat greș, linia a fost părăsită, iar proprietara ei de inimă rea, a murit. Venind vremuri bune pentru liberali, moștenitorii Alimănișteanu, în asociație cu un conșortiu Vasilatu, — cu puternice influențe financiare la Brezoi, — au pus în valorificare linia. Cum?

O convenție între C.A.P.S. și această întreprindere, încheiată în termeni foarte clari; prevede: pentru transportul materialului de fag existent în masivul Erosilavi și cele vecine, pe linia funicularului Vasilatu-Alimănișteanu, C.A.P.S.-ul dă tot materialul de brad de pe aceste masive, fără nici o altă obligație bănească.

Sar părea că, așa cum e făcută convenția, la mijloc n'ar fi lucruri atât de grave.

Dar... dar masivele acestea fiind pe linia care delimitează zona fagului, acesta e în proporție de 1/3, pe când bradul ocupă 2/3 din suprafață; acolo, în munte, prețul fagului e cu aproape 25% mai puțin ca al bradului pe m². Socotiți acum: Statul dintr'un bloc de c-ca 1.000.000 m³ brad și fag, plătește cu c-ca 660.000 m³ brad material mult mai scump,

transportul pe linia de funicular Vasilatu-Alimănișteanu a c-ca 330.000 m³ fag, lemn cu valoare mult mai scăzută.

Aceasta e afacerea propriu zisă.

Să vedem acum cât încarcă până la locul de destinație, prețul de cost, modul acesta de a transporta. Coborâtul din din munte, încărcatul pe funicular; descărcatul de pe funicular și încărcatul pe decoville; descărcatul și încărcatul la Olt, pe plută, descărcatul de pe plută și încărcatul pe vagoane.

La Râmnicul Vâlcei, costul unui m³ de scândură de brad e, Lei 1600 — 1800.

Luându-se posibilitatea locuitorilor din preajmă de a mai transporta cu carele, materialul, pe un preț care nici nu poate suferi comparație, mizeria începe de aci.

Statul pierde (dar aceasta nu interesează a spus d. Rădescu) locuitorilor li se ia posibilitatea de câștig, consorțiul iudeo-leșesc câștigă. Dar... nici aceasta nu mai interesează.

Unde intervine Widiniwsky

Cu supravegherea lucrului în munte, Widiniwsky a însărcinat pe Iawolsky, tovarăș de copilărie de prin meșaguriile Bucovinene,

Iaful pe care acest Iawolsky, îi săvârșește pe seama tăcătorilor va forma obiectul unui articol aparte.

Deocamdată să revenim la Widiniwsky. Proprietățile moșnenilor în munți, sunt măsurate în «dramuri». Un dram, ca măsură de suprafață, variază între 2 până la 3 1/2 pogoane. Locuitorii, neputând face exploatarea pe contul lor, le vând, în deplină proprietate statului sau le exploatează în devălmășie. Delegat din partea C.A.P.S.-ului, e șeful ocolului respectiv, în speța aci, Widiniwsky. În reclamația locuitorilor la punctul 5, aceștia acuză pe șeful ocolului că prețul evaluării variază în raport cu sperțul. În ancheta sa, d-l Rădescu, nu ține socoteala de această acuzație, ba ceva mai mult amenință pe d-l Gh. Ciutescu cu intentarea acțiunii de calomnie. Un document senzațional verifică certitudinea locuitorilor și lasă un semn de întrebare asupra D-lui Rădescu.

Îl publicăm în întregime:

1934 Feb. 5 Titești

Nene Gheorghe Chirătescule,

În baza prieteniei ce există între noi, îți cer lămuriri într-o chestiune fiindcă știu că ești priceput în aceste afaceri. Noi mai mulți locuitori din Titești am făcut cereri ca să vindem statului niște drepturi în devălmășie din munții com. Boisoara anume: Stâna Mare, Zănoaga, Leul, Petricea și alți mi s'a primit cererea și s'a făcut expertiza de d-l șef al ocolului Jibla și pentru ea să ne facă referatul favorabil ne cere jumătate din banii ce vom lua pe acele dramuri, care în orice timp am putea lua două mii lei până la trei pe fiecare dram din fiecare munte. Noi nu am putut accepta dorința d-lui Șef ca să împărțim averile noastre cu D-lui pentru niște lucruri drepte, și pentru că nu am făcut așa, când ne-am interesat și noi ce s'a făcut cu cererile, am văzut că d-l Șef ne calculase dramurile la 200, 300 și 400 fie care dram.

Ne miră foarte mult acest lucru cum dramurile din Boisoara care sunt dramuri mari le-a socotit așa, iar dramurile din Titești și Spinu, care sunt vecine, le-a calculat la 3000 și 4000 lei dramul.

Te rugăm pe D-ta îndrumă-ne pentru că nu înțelegem ca o avere cu păduri seculare să fie apreciată pe un preț așa de nimic pentru simpla ambiție a unui Șef de ocol.

N. I. Lungu
N. Angelescu

A doua cauză a mizeriei răsare infrișător de amenințătoare. Proprietăți moștenite se vând din cauza bunului plac leșesc și după o anumită burșă a sperțului pe prețuri de nimic, pentru că apoi să treacă în ghiara bande Iawolsky,

Nacht, Mayer, Haimovici, larg apărută de hoitul lui Widiniwsky. Așa se explică cum în munții strămoșești au pătruns jidanii Belgieni: Gerard, Adolf Dague și Chan cari au acaparat, în deplină proprietate, peste 1000 pogoane munți împăduriți.

Iar d. Ing. Rădescu amenință.

Amenință chiar când i se produce declarația ca cea de mai jos și de care nu vreau să țină seama. Pentru ce? Vom vedea mai jos:

DECLARAȚIE

Subsemnatul, referindu-ne la activitatea desfășurată de către d. Widiniwsky, actualul șef al Ocolului Jibla Argeș, declarăm următoarele:

1) Moșneanul Dinu M. Rouă, din com. Titești, Argeș, a oferit spre vânzare C.A.P.S.-ului mai multe arepturi din muntele Titeșcu. După ce sus-numitul Șef de Ocol a făcut legătura cu el, le-a evaluat la 800 lei dramul; altă estimare, tot pentru același caz, le evaluează la 500 lei dramul, iar la expertiza ultimă, tot pentru aceleași drepturi, solicitată de d-nii Nicolae Popescu, și Nicolae Kirca, din Călinești-Vâlcea, am văzut cu ochii mei, împreună cu D-l Dinu M. Marcoaia, actualul primar al com. Titești când i-a strecurat, pe sub ascuns mai multe bancnote a 1000 lei, făcându-ne atenți că „vedeți acesta este sperț, ne zice D-l Chirca” și spre marea noastră surprindere, după ce-i punem la dispoziție cai alimentare și etc., ni le evaluează la infima sumă de 150 lei dramul pentru că nu i-am putut achita onorariul solicitat de 10000 lei, tocmai din motivele că aceste operațiuni au durat din Septembrie 1933 până la 16 Martie 1934.

2) Un alt grup de moșneni din com. Perișani au același soartă.

29 August 1935
Titești-Argeș

Ion D. Rouă
N. I. Lungu
N. Angelescu

Observăm între scrisoarea dinainte și declarația de acum o asemănare, în ceea ce privește acuzația, aproape cu totul identică. Scrisoarea, d-l Rădescu nu o cunoaște. Declarația o cunoaște, dar n'a fost lăsată în considerație pe motivul că, cei doi semnatari din urmă spun că, atunci când au dat-o, au fost induși în eroare. O susține dărz numai Ion D. Rouă. Bun. Să zicem că la declarația au fost induși în e-

INFORMAȚIUNI

Pe marginea unui album turistic

Sfânta Episcopie de Argeș a editat, sub artistică îngrijire a D-lui Al. Mazilescu, și cu concursul D-lui Bădăuș, din Direcția presei, la tiparul „Scrisul Românesc”, un album turistic care cuprinde admirabile vederi din părțile pitorești, ale acestui județ. Lucrarea, în sine, e o veritabilă operă de artă, având explicat în limbile: română, franceză, germană și engleză și ea constituie un îndreptar excelent și o frumoasă aducere aminte pentru cei ce trec și au trecut prin Nordul Argeșului.

Ne mira însă mult faptul de a vedea adoptate în tehnica editării acestui album, mijloacele moderne, de origine judaică, care sfidează cele mai elementare norme ale ortografiei românești: începuturi de frază cu literă mică, nume proprii așiderea, litere cubiste, etc. A crezut D-l Mazilescu, sau Bădăuș, ca întrebuintarea acestui sistem da albumului o nuanță mai artistică?

Citiți albumul: în toate cele 36 pagini nu este o singură literă mare.

E o impietate, credem a scrie: mormintele regelui carol și reginei elisabeta, mormântul regelui ferdinand, prea sf. episcop nichita, al argeșului, etc.

Jos, ghilari!

La Lazăr

Datorită bună voinței d. Director al liceului I. C. Brătianu din orașul nostru, s'au dat anul acesta, din bugetul școlii, câteva bonuri elevilor săraci, ca să-și procure cărți necesare pentru studii.

Elevii cari au cumpărat dela librării români, au primit și rabat de 12% care se acordă la cumpărăturile de cărți; numai cei cari au cumpărat dela librăria iudoafcei „Lazăr” nu și-au primit dreptul.

La Hercules

De câteva săptămâni, o prăvălie iudevească dela magazinul „Hercules”, zilnic, își arată ochii iscoditori și figura pistruiată și neobișnută pe șările școlilor din localitate, pentru a interveni pe lângă profesorii de ed. fizică, cari, fiind în drept, să impună elevilor procurarea costumelor pentru gimnastică dela prăvălia cu firma mai sus numită. N'a isbutit, și nici nu va isbuti, fiindcă profesorii sunt conștienți, ar știut iudeveștii, care caută să-și pună în practică instinctul de viață parazită, îl înlătură cu tărie.

Plata personalului inferior sanitar

Un grup de funcționari inferior ai serviciului sanitar din județ ne roapă să întrebăm pe Domnul Prefect de Argeș din ce cauză nu li s-a făcut plata salariilor încă din luna Martie crt.

Asemenea pentru ce acestei categorii de nedreptăți nu li s-a înmănat titlurile împrumutului de înzestrare pentru care, din salarii mizere, li s-au reținut câte 2000 lei.

D-l Ilie Alboteanu nu mai e inspector școlar

Ministerul a primit demisia din postul de inspector școlar a d-lui Ilie Alboteanu, aducându-i mulțumiri pentru serviciile aduse învățământului.

Cu privire la mutarea Maiorului Niță

Am anunțat, în numărul nostru trecut, că Maiorul Niță Marin, fostul comandant al Legiunii de Jandarmi Argeș, a fost mutat disciplinar la Inspectoratul Jandarmeriei din Focșani și că în sardină-i au fost puse multe abateri grave, printre care și faptul de a fi fost salariat al Fabricii Textile Găvana, pentru servicii aduse în înăbușirea grevelor lucrătorilor.

În dorința de a ne informa cititorii cât mai precis, am căutat a ne adresa atât celor ce au provocat ancheta, cât și anchetatorului.

Din preajma celor dintâi circulă următoarele:

1) că Maiorul Niță Marin acordă o largă toleranță matrapazlăcurilor dela fabrică;

2) că în fiecare Sâmbătă, personal, lua parte la plata salariilor lucrătorilor.

3) permisele de circulație găsite de șefii de posturi în neregulă erau, ilegal, trecute prin legiune și de aci D-nel Gogu Lăzărescu, care aranja afacerile după o manieră învechită în țara noastră;

Pasagerii mașinei No. 1070 Tmș. semnalată de notarul com. Merișani că ar fi luat fotografiile și schife la podul din aceea comună și prinși de Șeful Secției Bascov, au fost lăsați liberi de comandantul legiunii, iar materialul fotografic oprit de D-sa personal.

Pe dealtă parte D-l Maior Niță, susține producând dovezi ca:

1) D-sa a fost mutat nu disciplinar, ci în interes de serviciu;

2) Faptul că luat parte la plata lucrătorilor, Sâmbăta, e urmare a ordinului Prefecturii de Argeș, care îl obligă în acest sens.

3) D-sa, printr-o convenție încheiată de comun acord cu direcția fabricii, delegații Sec. Polone-Române, lucrătorii etc. a dat larg sprijin încasării salariilor în restanță;

4) Numai mașinele de Ungheni sunt în neregulă cu permisele și elciodată n'a săvârșit ceiace i se impută în acest sens etc.

Punând față în față acuzațiile cu apărarea, nu putem deduce decât un singur lucru: ceva a fost, pentru că ancheta a avut loc și D-l Maior Niță în urma acestei anchete a fost mutat.

Pentru opinia publică care așteaptă lămuriri, pentru a nu se improșa cu noroi zadarnic, Ministerul de Interne, prin Prefectura de Argeș, să dea un comunicat oficial lămuritor al anchetei D-lui Colonel Stătescu.

Aurul creștin pe mâini iudaice

Banditul Hațabuc tovarăș cu comerciantul pielar Filip Chiviei și dentistul Toma Vivișov
Ancheta D-lui jude Nicolescu-Bolintin

Alături, a sosit în localitate d-l jude instructor Nicolescu Bolintin, dela Trib. Ilfov, însoțit de agentul Grigorescu și aducând sub stare de arest pe banditul Hațabuc, capul unei bande de rău făcători.

Numitul, după un lung șir de spargerii săvârșite în țară, a furat din com. Frunzărești-Ilfov, 33 monete aur, pe care le-a vândut apoi în acest oraș, comerciantului pielar Filip Chiviei și dentistului Toma Vivișov, zis și W. Toma.

D-nul jude Bolintin, însoțit de d-nii jude instructor V. Geor-

gescu, procuror Dan și comisar Tomița, au făcut, în cursul zilei, percheziții la sus numiți spre a găsi cele 33 monete furate și vândute lor.

Cercetările au dus la rezultate pozitive.

Aurul furtat a fost vândut pe suma de lei 79.000.

Dealtfel dentistul Toma nu-i la prima afacere pe acest soi. Imensa avere în acest sens a agonisit-o.

Sunt așteptate arestări.

Rep.

CRONICA RELIGIOASA

Un singur ziar românesc dublat de „Porunca Vremii”, a anunțat, la informațiuni, că Primăria Sectorului Verde din Capitală, a refuzat liberarea autorizației necesară pentru construirea unei biserici în București-Noul. Deși I. P. S. Patriarh aprobase această zidire fizică și sufletească. Biserica se clădea de legionari, iar autorizația a fost cerută personal de D-l general Cantacuzino, șeful partidului „Totul pentru țară”.

Acesta a și fost motivul refuzului. Mai târziu s'a aprobat. Suferințe și prigoane asemănătoare au îndurat și creștinii acum aproape 2000 ani. Dar n'au dat înapoi. Si-au cucerit lumea. Un caz asemănător s'a întâmplat în vara acestui an și la Curtea de Argeș unde se clădește o biserică la „Capu-Dealului”. S'a oferit ajutor legionar și a fost refuzat.

Însemnăm acestea pe răbojul suferințelor legionare. Contribuțiuni la istoria ce se va scrie cândva.

Satul Morăști și un boier român și Domn Creștin

Satul Morăști face o comună activă cu Cărpeneșul. Lângă Șuici și spre apus de el. Izolat complet fără șosea, fără școală, fără biserică, fără telefon la Primăria ruinată. Drumul ce-l leagă de Șuici, numai călare și pe jos se poate parcurge. Cunoscut numai de locuitorii și de electori numai în ajun de alegeri. Atât! Agă eră până în 1930. Când printr-o fericită întâmplare vine aci profesorul Universitar D-r Ștefan Minovici. Care pentru a ridica un sat, și-a sacrificat o avere — mare — sănătatea și și-a pus tot sufletul lui înținerit. A construit Primăria, l-a adus telefon, șosea tăiată în coastă, școală; a căutat bolnavii din sat, aducându-le medicamente. El însuși și-a construit o frumoasă și mare vilă în mijlocul satului. Iar în prezent cu averea sa personală ridică, pe pământ dăruit de el, din temelii, locaș de închinare lui Dumnezeu. El singur supraveghează lucrările, împărțind meșterii și lucrătorii în echipe, și orânduindu-i ca într'un șantier legionar. Căci ce se face la Morăști, se poate prețui de oricine dar mai ales de cei ce au cunoscut satul înainte de așezarea acestui român și creștin, zol. Fapta ca ale bătrânului întinerit profesor, nu cunoașteam

pe plaiurile noastre. Bogăți care să se despartă de averile lor spre a fi împărțite spre binele săracilor, nu se mai găsesc. Deaceia fapta samaritană a acestui om îl califică pe drept de „lubitor al țăranilor” aducându-ne aminte de alte vremi, când asemenea fapte erau făcute de „boieri români și domni creștini”.

În sesiunea ordinară a Sindului din acest an, s'a dat spre studierea unei Comisiuni, situația preoților ce activează în partidele de dreapta (Adică în partidele curat naționaliste și acestea ar cam fi „Totul pentru țară”, „Național-Creștin”, „Frontul Românesc”) Adică tocmai acelea cari au în program reabilitarea prestigiului bisericii și restabilirea ei în drepturile ei sfinte de cari a fost jefuită sistematic și metodic.

S'au omis partidele pline de francmasoni și care în timpul guvernării lor au nenorcit biserica.

În acestea — și preoții știu cam sunt — pot să rămână? Sau să se înscrie cari nu sunt?

Cireșă

Pentru învățătorul Găiseanu

Ne parvine știrea că acest învățător deși pedepsit, în urma celor relatate de noi, umbla printre colegii pe care i-a supus la taxe ilegale să ia declarații pentru a provoca un proces de calomnie împotriva fostului nostru director. E liber s'o facă.

Noi mai rugăm organele în drept să cerceteze întreaga gestiune a Comitetului Școlar al cărui președinte este și să vadă pentru ce s'a tolerat atâta timp postul de cassier al acestui comitet un om mare, — se spune și așa este, — are mari goluri bănești.

N'avem obiceiul să stăm de vorbă cu oameni cari au mănăcat fondurile Căminului Cultural (1400 lei) și au încasat, sub forme diferite, sume nedrepte dela bancă populară în agonie.

În celace privește „Viitorul Argeșului” și sfaturile lui, nu le primim.

Ar fi mai bine ca această gazetă, când ia apărarea, să o ia în primul om curat și să se informeze ca mai bine.

Am închis discuția și suntem în așteptarea procesului.